

En av de minsta Cattleya-arterna är *Cattleya aelandiae*, blir kanske 10-15 cm hög. I toppen på bulben sitter oftast 2 klotrunda till ovala blad. Jag har märkt att bladformen varierar hos en och samma individ beroende på hur mycket ljus plantan får. Odlas den med för lite ljus blir bladen mer avlånga än runda och utvecklar få eller inga mörka fläckar – det är osannolikt att sådana årsskott blommar. Mer ljus behövs – jag har odlat min planta i söderfönster under många år och har vanligen upp till två blomningsperioder om året, en under försommaren och ytterligare en under hösten. Detta sammanhänger med att arten vanligen har två tillväxtperioder under året.

Plantan börjar växa tidigt på året, någon gång under jan – feb. Den producerade årsbulben står färdigvuxen under senare delen av våren. Tillväxthastigheten är beroende av temperaturen, jag försöker hålla en dagstemperatur av åtminstone normal inomhustemperatur kring 20°C. Under soliga vinter-vårdagar blir det betydligt varmare, jag vill inte gärna stänga persiennerna under denna tidiga del av året, utan menar att det är viktigt för många orkidéer att de får så mycket ljus som möjligt under denna ljusfattiga årstid.

Nattetid åstadkommer jag en temperatursänkning genom att öppna lite mera på fönstergläntan. Här måste jag se upp, det kan vara ordentligt kallt utomhus under feb-mars, en nattsänkning ned till 15°C är önskvärd. Jag har flera gånger varit nere kring 10°C nattetid, har inte märkt att det gör någon iakttagbar skillnad i tillväxthastighet bara dagstemperaturen kommer upp kring en 20 - 25°C. Om antalet solskenstimmar varit stort under denna tidiga tillväxt blommar plantan i regel under försommaren. *C. aelandiae* skiljer sig från många andra Cattleya arter då blomknopparna utvecklas utan att vara skyddade av en

blomskida. Man kan ganska tidigt se ned mellan de båda utväxande bladen om det finns några blomknoppar eller ej.

Den andra tillväxten kommer igång under sommaren. Nu är ljusmängden i regel inget problem och den producerade bulben brukar bli stor och kraftig med nästan klotrunda, svartfläckade blad. Det är framförallt denna bulb från tillväxtperioden under sommaren som har störst sannolikhet att producera blommor. Plantan producerar inte så många blommor, kanske upp till tre stycken, men i gengäld är de mycket stora i förhållande till plantans storlek och så doftar de gott.

När jag inhandlade min *C. aelandiae* från Christiansens Gartneri var den planterad i plastkruka med bark/torv kompost. Efter att i orkidélitteraturen läst att arten med sina tjocka rötter lättast låter sig odlas på bark, omplanterade jag min planta. Som brukligt lade jag ett glest lager färsk vit- och björnmossa på barkbiten och sedan surrades plantan fast ovanpå. Jag upptäckte efter en tid att de rötter som lyckades växa runt barkbiten till dess baksida växte betydligt bättre där än rötterna bland mossan på framsidan. Det verkar som rötterna är mycket känsliga mot något i denna kompost av vit- och björnmossa, eller kanske är det något i kranvattnet som tillsammans med mossan bildar ämnen som rötterna inte tycker om.

Från årsskottet växer upp till tre tjocka rötter fram, så det är viktigt att detta fåtal verkligen växer ut ordentligt på barkbiten. Det hände mig tidigare att de nya rötterna genast slutade att växa då de stötte på kompostmaterialet. Resultatet kunde i sämsta fall bli korta rotstumpar från det utvecklande årsskottet som då fick lita till sin försörjning från äldre rötter från bakomvarande bulber. Jag har nu helt enkelt tagit bort allt mossmaterial från barkbiten och börjat vattna med uppsamlat rumstempererat regnvatten. Jag kan bara konstatera att regnvatten är bra för rötterna hos *C. aelandiae*. Nu har jag rötter som är över 20 cm långa, eller så långa som barkbitsstorleken tillåter, och äldre rötter skjuter också gärna nya sidorötter.

Kanske är det just detta med regn- eller destillerat vatten som är hemligheten bakom att lyckas med *C. aelandiae*. Arten är i många orkidéböcker betraktad som svårödlad.